

Casa natal de Josep M. Corredor
al carrer Pascual i Prats, núm. 7, de Girona

CRONOLOGIA

- 1912 - Neix a Girona, al carrer Pascual i Prats, 7, casa pairal dels avis paterns, de Serafina Pomés, de Figueres, i de Manuel Corredor i Vila, de Girona.
- Un germà gran, Josep Maria, mor abans de néixer ell. Estudia al seminari de Girona; té una germana gran, Maria Rosa, monja adoratriu, que morí a Madrid poc abans d'esclatar la guerra.
- El pare treballa a la Diputació. Treballs de cal·ligrafia per a la Llibreria Dalmau.
- Estudis al col·legi La Salle (amb Santiago Coquard. Més tard amb Santiago Sobrequès, Jaume Vicens i Vives).
- 1926-31 - Escola Normal de Mestres, amb mestres distingits com Miquel Santaló i Cassià Costal.
- 1931 - Guanya les oposicions a mestre. Quan mor el seu pare, farà de mestre a Hostalric, Celrà i la Bisbal. Participa de molt jove d'una manera intensa en la vida social gironina: com a col·laborador de *L'Autonomista* (escriu "postals" sobre Girona), com a membre de la redacció de la revista *Victors* (fundada per "Peius" Pascual) juntament amb Miquel de Palol i d'altres; com a cofundador del GEiEG, grup excursionista i esportiu; també és conegut -amb el nom de Corradí- per la seva activitat de futbolista. Activitat política com a militant d'Esquerra Republicana, des de l'any 1932.
- 1933-34 - Estudiant de Filosofia i Pedagogia a Madrid. És deixeble d'Ortega y Gasset, qui tindrà una gran influència sobre el seu pensament.
- 1935-36 - Acaba la carrera de Filosofia i Lletres a Barcelona. Quan esclata la guerra, Bosch i Gimpera li acaba de proposar d'ésser "ajudant" de Filosofia a la Universitat.
- 1936-39 - Guerra Civil. És mobilitzat com a soldat al Tribunal de Justícia Militar de l'Exèrcit de l'Est. Acaba la guerra a Cerbera.
- Abril 1939 - Exili a Montpeller, França. Forma part del grup d'exiliats (amb P. Fabra, Carles Riba, A. Rovira i Virgili, H. Barrera, etc.) que, amb moltes dificultats, tracten de sobreviure; va arribar a fer de vicultor al Llenguadoc, ell que no bevia mai vi...
- 1941-44 - Gràcies a una petita beca del Govern de la Generalitat i a un ajut del Govern francès, pot fer una Llicenciatura i un Doctorat de Lletres (en francès) a la Universitat de Montpeller.
- La seva tesi doctoral, presentada l'any 1944 i publicada amb un pròleg de Jean Sarrailh -rector de la Universitat de Montpeller i més tard de la de Paris-, porta el títol *Joan Maragall. Un esprit méditerranéen*.
- És perseguit per la Gestapo i amenaçat d'extradició al mateix temps que el president Companys. S'ha d'amagar a la muntanya, amb J. Torcatís, gran resistent francès que els alemanys afusellaren.
- 1942

Josep M. Corredor

- 1945 - En acabar la Guerra Mundial, s'instal·la a Perpinyà, juntament amb altres refugiats del grup de Montpeller.
- 1946 - Es casa amb Rosa Planella i Pujol, filla de Vilallonga de Ter, que coneix a l'exili. Pompeu Fabra és padrí del casament.
- Comença el seu treball de professor de castellà ("lecteur") al liceu Aragó de Perpinyà, on romandrà fins al 1971. Patiren una situació molt difícil perquè no podien ésser professors titulars per no abandonar la nacionalitat espanyola. (Fou possible gràcies a la intervenció anual del gran hispanista Marcel Bataillon, administrador del Collège de France, que fins al final va protegir els exiliats amb situació professional difícil).
- Comença la seva col·laboració amistosa amb Pau Casals, llavors instal·lat a Prada, que durarà fins a la mort de Casals l'any 1973. Fa la tasca de secretari, biògraf i redactor de declaracions oficials.
- 1950 - Primer Festival de Prada "J.S.Bach", després Festival "Pablo Casals". Corredor actua com a coordinador.
- Secretari dels Jocs Florals (any XCII) de la Llengua Catalana, al Palau dels Reis de Mallorca de Perpinyà. Aquests Jocs són presidits per P. Casals. Discurs de "Mantenidor".
- 1954 - Primera conferència a l'ONU, a Ginebra, com a traductor i editor. Aquest treball temporal durarà trenta-set anys, fins a l'estiu de 1981. Aquesta feina l'obliga a viatjar a les grans conferències d'arreu del món: des de Viena a Copenhaguen, a l'Iran pels "Drets de la Dona", a Egipte per "L'energia atòmica i el desarmament". D'aquesta llarga col·laboració sortiran reflexions com "El món actual i el nostre país" i dotzenes d'articles de periodisme sobre temes de política i ideologia europea. A Ginebra, visita sovint Rafael Patxot, Josep Pijoan -instal·lat a Lausana, qui, per amistat, li deixa una casa a Ginebra de la seva dona-, Manuel de Azcárate, etc... Fa gran amistat amb Maria Zambrano, que viu a la frontera francesa, prop de Ginebra, amb companys destacats de la Secció Espanyola de l'ONU, com Aquilino Duque o Eduardo Mendoza.
- 1955 - Escriu (directament en francès) el llibre de *Converses amb Pau Casals*, fruit de deu anys, llavors, d'amistat i col·laboració.
- 1956 - Organitza l'homenatge dels 80 anys de Pau Casals a la Sorbona. Hi participa l'Orquestra Lamoureux i 80 violoncel·listes.
- 1958 - Premi F. Cambó de l'Institut d'Estudis Catalans per un treball sobre Valentí Almirall i el federalisme (treball inèdit).
- 1960 - Premi de biografia Aedos per *Joan Maragall*, biografia. 1961
- Premi Josep Yxart d'assaig amb *El món actual i el nostre país*.
- 1963 - A Perpinyà, funda el GREC -Grup Rosellonès d'Estudis Catalans- amb Pere Verdaguier, Llech-Walter i d'altres. Col·laboració molt freqüent a les revistes del Roselló, especialment la part "Vida Cultural" (en català) de L'Indépendant.
- 1963-65 - Corregeix les galerades dels últims volums d'*El Pelegrí apassionat* de J. Puig i Ferrater, publicats a l'exili per Josep Queralt, fundador d'Edicions Proa, amic de sempre.
- 1967 - Publica *De casa i d'Europa*, un altre resum de reflexions inspirades per les seves experiències a l'ONU.
- Publica *Casals, biografia il·lustrada* (en castellà).
- 1970 - Nomenat "assistant d'espanyol" a la Universitat de Perpinyà. Hi donarà classes de llengua i literatura catalana i castellana fins al 1981.
- 1976 - Publica *Homes i situacions*
- 1977 - Torna a Girona. Fa la tasca d'inspector d'EGB d'ensenyament del català, a l'escola primària de la província de Girona. Aquest càrrec el porta cada setmana a visitar escoles primàries de tota la província i a veure a fons els problemes del bilingüisme. Professor de català a la Delegació provincial.
- 1975-81 - Moltes conferències a Girona, Barcelona, Tarragona, el Vendrell, Figueres, Esparreguera, etc. per tal de sensibilitzar l'opinió pública dels nous problemes de la democràcia i la convivència català/castellà.
- 1978 - Premi Avui de periodisme amb la sèrie d'articles "Comitès de defensa de la llengua catalana", publicats a l'Avui.
- 1981 - Agost: última conferència a Ginebra sobre el desarmament i l'ECOSOC.
- 29 de setembre: mor al castellet de Perpinyà, avui Casa Pairal de Costums i Tradicions Catalanes.
- 1 d'octubre: enterrament a Perpinyà, on reposa en el cementiri "Saint Jacques", juntament amb la seva mare, morta també a França.